

Sygnatura akt VI Ka 649/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **3 października 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Arkadiusz Łata

Sędziowie SSO Marcin Mierz (spr.)

SSO Krzysztof Ficek

Protokolant Agata Lipke

przy udziale Andrzeja Zięby

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2014 r.

sprawy **D. C.** ur. (...) w P.,

syna A. i B.

oskarżonego z art. 178a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 3 czerwca 2014 r. sygnatura akt IX K 207/14

na mocy art. 437 kpk i art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 3 w ten sposób, że na mocy art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki w kwocie 337,71 zł (trzysta trzydzieści siedem złotych i siedemdziesiąt jeden groszy) oraz opłatę w kwocie 300 zł (trzysta złotych);
2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 649/14

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 3 października 2014 roku

Sąd Rejonowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 3 czerwca 2014 r. (sygn. akt IX K 207/14) wydanym w trybie art. 335 k.p.k., skazał D. C. za popełnienie przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych. Ponadto Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny

w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat oraz zwolnił go od zapłaty kosztów sądowych, którymi w całości obciążył Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator zaskarżając orzeczenie w całości na niekorzyść oskarżonego. Skarżący zarzucił wyrokowi obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na jego treść, a to art. 343 k.p.k. poprzez wydanie wyroku w trybie określonym tym przepisem pomimo dokonania zmian w zakresie objętych wnioskiem z art. 335 k.p.k. uzgodnień poczynionych z oskarżonym co do poniesienia przez niego kosztów postępowania. Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu środka odwoławczego skarżący wskazał, iż D. C. wyrokiem wydanym w trybie art. 343 k.p.k. został uznany za winnego popełnienia zarzuczonego mu czynu i wymierzono oskarżonemu karę i środek karny zgodne z uzgodnieniami poczynionymi na etapie postępowania przygotowawczego, a zawartymi we wniosku z art. 335 k.p.k. Pomimo jednak, iż zawarte z oskarżycielem porozumienie obejmowało również kwestię poniesienia przez oskarżonego kosztów procesu na które to rozstrzygnięcie oskarżony wyraził zgodę, Sąd Rejonowy w Gliwicach zwolnił D. C. od obowiązku ich ponoszenia w całości, orzekając tym samym sprzecznie z uzgodnieniami stanowiącymi podstawę załączonego do aktu oskarżenia wniosku z art. 335 k.p.k. W ocenie Prokuratora doszło tym samym do naruszenia art. 343 k.p.k. poprzez wydanie orzeczenia w trybie tego artykułu pomimo nieuwzględnienia wniosku z art. 335 k.p.k. w całości.

Obecny na rozprawie apelacyjnej Prokurator Prokuratury Okręgowej w G., podtrzymując wywody zawarte w pisemnej apelacji, zmodyfikował jednak wnioski apelacji wnosząc o zmianę wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach poprzez zasądzenie od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna, a w efekcie jej uwzględnienia dojść musiało do zmiany zaskarżonego wyroku w sposób postulowany przez prokuratora w toku rozprawy odwoławczej.

D. C. został oskarżony o czyn z art. 178a § 1 k.k., do popełnienia którego przyznał się na etapie postępowania przygotowawczego. Wobec słusznego przyjęcia przez organ prowadzący postępowanie, iż okoliczności popełnienia powyższego przestępstwa nie budzą wątpliwości, a postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte, Prokurator poczynił z oskarżonym uzgodnienia co do kary, środka karnego, jak i poniesienia przez oskarżonego kosztów procesu i załączył do aktu oskarżenia wnioski o skazanie bez rozprawy w trybie art. 335 k.p.k.. Sąd uwzględniając wniosek orzekł wobec D. C. karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 zł, oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Zarówno rodzaj jak i wymiar orzeczonej kary i środka karnego odpowiadały treści wniosku z art. 335 k.p.k. Wymiar ten zaakceptowany został także przez sąd odwoławczy jako odpowiadający zarówno stopniowi społecznej szkodliwości zarzuczonego oskarżonemu czynu, jak i stopniowi winy oraz względem prewencji indywidualnej i generalnej.

Wbrew jednak treści wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 k.p.k. Sąd Rejonowy zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów procesu dopuszczając się w ten sposób obrazy art. 343 k.p.k.. Jeżeli bowiem Sąd zamierza orzec w sposób odmienny niż we wniosku z art. 335 k.p.k., winien wówczas zgodnie z brzmieniem art. 343 § 7 k.p.k. albo wyznaczyć kolejny termin posiedzenia z udziałem prokuratora i oskarżonego celem umożliwienia modyfikacji przez prokuratora za zgodą oskarżonego złożonego w trybie art. 335 k.p.k. wniosku, albo też skierować sprawę na rozprawę. Należy podkreślić, iż Sąd orzekający w trybie art. 335 k.p.k. i art. 343 k.p.k. jest związany treścią wniosku w tym sensie, iż jakakolwiek jego modyfikacja, niezależnie od tego, czy pozostaje ona dla oskarżonego korzystna, czy też nie, wymaga zgody stron. Sąd orzekający związany jest przy tym nie tylko rodzajem i wymiarem kary i środka karnego objętych porozumieniem zawartym w trybie art. 335 k.p.k., lecz również uzgodnieniami odnośnie

ponoszenia przez oskarżonego kosztów procesu (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2012 r., sygn. III K 414/11, Lex nr 1119524, a aktualnie także *expressis verbis* brzmienie art. 335 § 1 k.p.k.).

Trafny okazał się zatem zarzut apelacji prokuratora prowadzący do wniosku o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w kwestii rozstrzygnięcia o kosztach procesu. Do usunięcia tej wadliwości nie pozostawało jednak konieczne uchylanie zaskarżonego wyroku i przekazywanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, jak wnosił pierwotnie w apelacji prokurator. Wystarczające było natomiast, zgodnie z wnioskami prokuratora z rozprawy, zmodyfikowanie treści wyroku w sposób odpowiadający uzgodnieniom dokonany przez oskarżyciela z oskarżonym przed wniesieniem aktu oskarżenia w niniejszej sprawie, a przez to w sposób zgodny z treścią wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 k.p.k., jak również zgodny ze stanowiskiem samego oskarżonego w kwestii poniesienia przez niego kosztów procesu.

Dokonując kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia na zasadach ogólnych obowiązujących w postępowaniu odwoławczym, Sąd Okręgowy uznał objęte wnioskiem prokuratora złożonym w trybie art. 335 k.p.k. rozstrzygnięcie o kosztach procesu za zasadne, wbrew stanowisku Sądu Rejonowego nie dopatrując się w realiach niniejszej sprawy warunków do zwolnienia oskarżonego od zapłaty kosztów procesu zwłaszcza, że na ich poniesienie sam oskarżony wyraził zgodę. W tym zakresie Sąd Okręgowy nie zaakceptował twierdzenia Sądu I instancji wyrażonego w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wedle którego oskarżony jako osoba bezrobotna, pozostająca na utrzymaniu matki, nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych. Wskazać należy, iż D. C. jest osobą młodą, zdrową, zamieszkującą poza granicami kraju, niemającą nikogo na utrzymaniu i mogącą w każdej chwili podjąć pracę zarobkową. Mając na uwadze sytuację rodziną i możliwości zarobkowe oskarżonego, zasądzenie od D. C. na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania pierwszoinstancyjnego nie pozostaje, także przy uwzględnieniu wysokości tych kosztów, na tyle dolegliwe, by pozwalało na uznanie, że wydatkowanie ich będzie dla niego zbyt uciążliwe.

Zważając na powyższe, Sąd Okręgowy w Gliwicach zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 3 w ten sposób, że na mocy art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki w kwocie 337,71 oraz opłatę w kwocie 300 złotych. Nie znajdując w pozostałym zakresie podstaw do uchylenia lub zmiany zaskarżonego orzeczenia, wyrok Sądu Rejonowego utrzymał sąd odwoławczy w mocy.

W oparciu natomiast o zasady słuszności zwolnił sąd oskarżonego, który zachowaniem swoim postępowania odwoławczego, a co za tym idzie i związanych z nim kosztów, nie wywołał, od zapłaty kosztów tego postępowania, jego wydatkami obciążając Skarb Państwa.